

C. B. Nimestad: Det har vliift sig her, at ikke alene den Paaftand, der blev gjort af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) med Hensyn til de 22,000 Rb., bristebe, men tillige, at det Raad, Udvalget har givet, ikke har noget at bethde. Dette Raad seer livagtigt ud som Følgerne af den onde Samvittighed; man føler, at man egentlig burde hjælpe Kollegiet, men spiser det i dets Sted af med et Raad. Hvad har Udvalget iøvrigt med at give Raad? Udvalget kan sige: Det er en privat Sag, der ikke vedkommer os, og derfor afvise vi den, hvis det nemlig kan bevises, at det er en privat Sag, der ikke vedkommer det Offentlige, men Udvalget har ikke Lov til at sige: Denne Sag vedkommer ikke os, men iøvrigt ville vi give det Raad osv., og allermindst naar det ikke har undersøgt Sagen bedre, end det viser sig, at det er et galt Raad, det har givet. Efter de Oplysninger, der ere fremkomne, synes det mig klart, at aldeles privat kan denne Anstalt ingenlunde kaldes; den staaer i en saadan Forbindelse med Kommunitetet og Universitetet gennem sin Bestyrelse og Form, at den ingenlunde kan kaldes privat. Jeg kan altsaa slet ikke see, at det, der findes i Udvalgets Betænkning, bethder det allermindste Andet, end at det er et tydeligt Tegn paa, at man har følt, at der dog var Noget i Regjeringens Forslag, men man har søgt at slippe fra det ved at give et Raad; ja, jeg veed nok, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) er meget tilbøjelig til at give Raad i alle Tilfælde, men det Udvalg, her er Tale om, er et Finantsudvalg, og det skal jo ikke være nogen raadgivende Komitee. Jeg kan, som sagt, ikke indsee, at der har været anden Grund til at give dette Raad, end at man har havt en ond Samvittighed. Jeg troer, det vilde være rigtigt i dette Tilfælde at gaae ind paa Regjeringens Forslag, og at Pengene i saa Fald vilde blive anvendte aldeles overeensstemmende med Hovedsiemeedet for Kommunitetets Virksomhed. Der blev tillige sagt, at Kommunitetets Penge bleve godt bestyrede, men at Walkendorffs Midler tidligere ere blevne daarligt bestyrede — saaledes troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valg-

freds (Høgsbro) sagde —; men hvad mener man hermed? Jeg kan ikke begribe, hvad dette har med denne Sag at bestille; det Høieste, man deraf kan udlede, er, at disse Penge kunne bestyres lige saa godt af Kommunitetet som af Kollegiet. Det kan ogsaa være, at Kommunitetets Penge engang i Tiden ere blevne slet bestyrede; det har man ogsaa fortalt, jeg kan huske, jeg har hørt det; men at Walkendorffs Penge engang ere blevne slet bestyrede, viser aldeles ikke, at de nu blive slet bestyrede, og at de for Fremtiden ville vedblive at være det; altsaa, dermed er den Sorg sluttet. Jeg kan ikke see Andet, end at det er et Feilgreb af det ærede Udvalg, at det har fremstillet Sagen paa den Maade, som det har gjort, og at det er lige saa stort et Feilgreb, at det har forsøgt at slippe fra det paa den Maade, som sleet er.

Ordføreren: Jeg finder mig foranlediget til, navnlig efter den Udtalelse, vi nylig hørte af den ærede sidste Taler, endnu engang at henlede Opmærksomheden paa, at der ikke staaer noget som helst Raad i Betænkningen; Udvalget har kun udtalt, hvad der er dets Ansæelse om denne Sag, og man har ikke i mindste Maade tilladt sig at tilraade Ministeren, hvad han skulde gjøre med Walkendorffs Stiftelse, enten paa den ene eller anden Maade. Da jeg har Ordet, maa det være mig tilladt endnu at gjøre en Bemærkning, der synes at være nødvendig med Hensyn til de Anker, som ere fremsatte imod Udvalgets Betænkning, nemlig at der ikke i de Lovforslaget vedføjede Anmærkninger findes den allerringeste Antydning af den Forbindelse, hvori Walkendorffs Stiftelse skal staae med Universitetet. Der er kun henviist til Slægtskabet mellem Siemeedet for Walkendorffs Stiftelse og Kommunitetet, og derom har Udvalget havt en anden Mening, end mange af de ærede Herrer, der have udtalt sig; men at der skulde paahvile Kommunitetet nogen som helst Forpligtelse mod Walkendorffs Stiftelse, paa Grund af dennes Stilling til Universitetet, fremgaer ikke af de Anmærkninger, der ledsage Lovforslaget, og dette Moment har altsaa ikke kunnet tages med i Betragtning ved Udvalgets Behandling af Sagen.